

Spennings 28/2-69, Kl. 2000

Statsminister Per Bortens hilsen til
den svenske foreningen Nordens 50-års
jubileum i Stockholm 28. februar 1969.

Vi som er kommet til Stockholm for å delta i Nordisk Råd's 17. sesjon, er svært glad for å få være med på dette festmøtet i anledning den svenske foreningen Nordens femtiårsjubileum. Noen bedre opptakt til forhandlingene i Nordisk Råd kan en vel neppe tenke seg. Foreningene Norden har sin del av æren for at vi har fått et Nordisk Råd. Gjennom årtier har de vært den våkne samvittighet når det gjelder nordisk samarbeid. En politiker kan ha ulike følelser overfor de mange pressgrupper han møter på sin vei, men jeg tror det rår vidtgående enighet om at vi kan være glad for å ha foreningene Norden i våre land. Vi har møtt, og møter stadig, deres initiativ på de fleste av samfunnslivets områder. Og mange av de saker Nordisk Råd behandler, er først tatt opp i foreningene Norden. Og en ting til: Ingen annen enkelt organisasjon har gjort mer for å skape de personlige kontakter som er av så stor betydning for den menneskelige samfølelsen mellom våre folk. Til syvende og sist er den drivkraften i den videre utforming av den nordiske fellesskapstanken.

La meg i denne sammenheng minne om den sterke påvirkning utefra som alle mindre folk i vår tid er utsatt for. Presset fra de store kultursamfunnene kjennes sterkere og sterkere innen hvert enkelt av våre nasjonale samfunn. Men jo sterkere vi evner å virkeliggjøre kulturformidlingen

mellom våre land, jo sterkere blir våre muligheter for å ta mot de ytre kulturpåvirkningene uten å miste vår nordiske identitet. Vi trenger et nordisk kulturelt "fellesmarked". Og vi er i den heldige situasjon at hvert enkelt nordisk land har noe å gi - ingen behøver bare å være mottaker. Foreningene Norden har sett de muligheter som her byr seg, og vi skylder dem takk for deres initiativ og innsats.

På en åremålsdag er det naturlig å se tilbake og spørre etter resultatene. Andre har talt om hva foreningene Norden har utrettet innenfor sine egne organisasjonsrammer. For meg er det naturlig å minne om alle de nordiske samarbeidssaker som i løpet av kanskje særlig de senere år er løst på det statlige og institusjonelle plan landene imellom, for å likestille nordiske lands borgere uten omsyn til hvilket land de hører hjemme i. Også i slike saker har foreningene Norden medvirket til å skape det klima som var nødvendig for å nå fram til slike avtaler.

En ting til slår en når en ser på utviklingen av det nordiske samarbeidet i etterkrigsårene: målsettingene for samarbeidet er blitt stadig dristigere. Det er nok å vise til de forhandlingene som nå er i gang om formene for økonomisk samarbeid i Norden. Her gjelder det spørsmål av vidtrekkende betydning for utviklingen av næringslivet og dermed i veivilkårene for våre folk i kommende åretekst. Nordisk økonomisk samarbeid er blitt et av de store politiske spørsmål i 1968, og det gjelder sikkert de mange vinner og seier som ruddt om i våre land skifter opp om foreningene Norden.

Får jeg med disse ordene bringe den svenske foreningen Norden de beste lykkeønskninger til femti-

årsjubileet. Og jeg ønsker den og dens søsterorganisa-
sjoner i de andre nordiske landene lykke til med det
fortsatte arbeidet for nordisk samfølelse og for
nordisk samvirke på alle samfunnslivets områder.